

KONING EN GRONDWET.

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD

VOOR DE GRAAFSCHAP ZUTPHEN.

Dit Blad verschijnt iederen Woensdag morgen. Behalve bij de Uitgevers, worden bestellingen aangenomen door de Agenten de H. H. W. H. STENFERT KROESE, te *Arnhem*, A. TJADEN, te *Deventer*, J. P. v. CAPPELLE, te *Doetinchem*, C. H. WESSER, te *Zevenaar*.

De prijs is per drie maanden, franco per post 85 Cts.; binnen de Stad 70 Cts.

Afzonderlijke nummers 10 Cts.

De prijs der Advertentiën is van een tot vier regels 65 Cts.; voor elke regel meer 15 Cts. behalve 35 Cts. zegelregt voor elke plaatsing.

Advertentiën en ingezonden stukken dienen uiterlijk Dingsdagmorgens aan de drukkerij te zijn. In spoedvereischende gevallen gelieve men regstreeks aan den drukker W. BECKING te *Doesborgh*, te adresseren.

Uitgevers: J. SCHOONMAN, te *Zutphen* en W. BECKING, te *Doesborgh*.

OVERZICHT DER POLITIEKE BERICHTEN. BUITENLAND.

De uitslag der verkiezingen in geheel Frankrijk is thans bekend. De groote meerderheid der leden van het Wetgevend Ligchaam is regeringsgezind en toch heeft de regering eene belangrijke nederlaag geleden. In de vorige zitting had zij te strijden tegen slechts 5 leden der oppositie-partij, thans zijn er 16 leden, tot die partij behoorende. De redevoeringen van de leden der oppositie werden steeds door een groot deel des volks met onverdeelde belangstelling vernomen en thans zal die belangstelling, door de nieuwe versterking in aantal, zeker niet verminderen.

Die verkiezingen zullen echter ontegenzeggelijk eenige verandering in de Fransche politiek brengen. *Napoleon* is te slim, om niet het gewigt van den tegenwoordigen toestand te begrijpen, al moge het waar zijn, dat zijne gezondheid en de druk zijner in allerlei genietingen verspilde jeugd zijne energie knakt. Als een vrij sterk gekleurde schets van den staat der zaken, is niet onaardig wat uit Parijs aan een onzer binnenl. bladen wordt geschreven. „Vreemd is het, zoo luidt het namelijk in het bedoelde schrijven, dat, terwijl niemand poogt het keizerrijk aan te tasten, er evenwel zoo weinig Bonapartisten zijn. Voor zoo ver ik het zelf en door mijne relatien kan nagaan, vind ik nergens Bonapartisten onder de bevolking van Frankrijk. Wel zijn er eene menigte slaafsche beampten, die zich tot alles laten gebruiken, en deze hebben familie, vrienden, even slaafsch als zij, om de voordeelen die zij van het Bonapartisme genieten of verwachten; maar eigenlijk Bonapartisten zijn er zeldzaam. Het slaafsch vee, dat om der wille van het tractement den Keizer aanhangt, dient hem slechts, tot dat het keizerrijk zal beginnen te kraken: Maar zoodra dat gebeuren zal, zullen zij, als ratten, de eersten zijn, die het keizerlijk huis verlaten. Al het overige dat zich buiten de dienst van het keizerrijk en van den Keizer beweegt, maakt zich ongeduldig onder het opgelegd juk, en wil wat anders, zonder te weten wat en hoe. Het Napoleontisch spektakel staat nu lang genoeg op het repertoire: het wordt hoe langer hoe slechter gespeeld en begint te vervelen: het publiek haakt naar afwisseling. Als de man in de Tuileriën niet onver-

wacht een of ander schitterend vuurwerk afsteekt, dat de menigte verrast en in opgewondenheid brengt, loopt hij gevaar weldra schaakmat te worden gemaakt.”

Zoover is het zeker nog niet; maar 't is voor *Napoleon* toch te hopen, dat de tijdingen uit Mexico spoedig eenige zegepraal verkondigen; tijdingen over Londen zijn heden iets gunstiger; het beleg van Puebla zou steeds vorderen. Maar de oorlog in die verre streken wordt in Frankrijk steeds meer inpopulair, en wil de Keizer het kwaad goedmaken, 't welk Mexico hem in Frankrijk brouwt, het ware zeer mogelijk, dat hij dan een ander terrein voor zijne operatiën noodig keurde.

Uit Puebla wordt gemeld dat de Fransche troepen steeds langzamerhand vooruitgaan en nu weder een blok huizen genomen hebben.

Men verzekert dat den avond waarop de uitslag der verkiezingen te Parijs bekend was; sommige legerhoofden op de Tuilerien geweest zijn om den keizer hunne gehechtheid en die hunner soldaten te betuigen, voor het geval dat het keizerrijk en de openbare veiligheid in gevaar mogten gebragt worden, door den geest waarvan de verkiezingen blijken gaven. Men verzekert tevens, dat de keizer zich zeer verwonderd en koel betoond heeft tegenover die heeren. Toch vond hij, dat de verkiezingen al heel slecht uitgevallen waren.

Omtrent Polen valt thans te berigten, dat door de Westersche mogendheden het plan is gevormd, om het voorstel van een wapenstilstand, aan Rusland te doen, in een voor die achtbare mogendheid gepaster vorm in te kleeden. Er zou dan worden aanbevolen, dat Rusland een manifest zou doen verschijnen, houdende de belofte, om de tegenwoordige positie te blijven behouden, zonder aanvallerwijze tegen de insurgenten te werk te gaan. Van de andere zijde zouden de Polen diezelfde verklaring afleggen. Teregt maakt men hieromtrent de opmerking, dat zulks niet anders is dan eene vermomde wapenstilstand. Evenwel zal Rusland waarschijnlijk wel genoodzaakt zijn hierin te treden, om er toe bij te dragen dat een congres der mogendheden niet worde verschoven.

De berigten uit Petersburg luiden niet gunstig voor den vrede. Er is wel eene partij, die inschikkelijkheid aanraadt, maar zij heeft de minderheid. De uitsluitend Russische

kringen willen van geen inschikkelijkheid weten en zouden die als verraad jegens het vaderland beschouwen. Eene derde partij hoopt, dat de keizer nog in het laatste oogenblik te bewegen zal zijn, eene vrijzinnige konstitutie en algeheele autonomie aan Polen te verleen. Daartoe bestaat echter geen kans. Grootvorst *Konstantijn* moet tegen alle concessiën en voor oorlog zijn.

Het bevestigt zich, dat de paus zich ten behoeve van de R. Katholieke kerk in Polen, tot den czaar gewend heeft. Het hof van Rome beroept zich niet alleen op het konkordaat van 1847, maar ook op de regten, voortvloeiende uit de traktaten van 1772 en 1783.

Uit Petersburg moet, op het schrijven van den paus geantwoord zijn, dat de tegenwoordige revolutie niets te maken heeft met de godsdienst, die slechts als dekmantel wordt gebezigd.

Onder het opschrift: "*De Opstand in Russisch Polen*" leest men in het *Algemeen Weekblad* o. a. de volgende opmerkingen:

"De groote sympathie, die algemeen voor Polen schijnt te bestaan, wordt niet geheel door allen gedeeld, die de zaak meer bedaard overzien en evenmin door hen, die niet slechts op de vele overdreven courantenbespiegelingen afgaan. En hoezeer wij gaarne erkennen, dat onder den vorigen keizer van Rusland dikwerf harde en onbillijke maatregelen werden genomen, moet men niet vergeten dat de woelzieke aard der Poolse natie er dikwerf aanleiding toe moest geven. Een herstel van een koninkrijk Polen, waar eenige enthousiasten van droomen, is niet alleen meer dan onwaarschijnlijk, maar zou een ongeluk voor Europa zijn, daar niet altijd de woelingen die aanhoudend in een nieuw koninkrijk Polen zouden ontstaan, zich binnen de grenzen zouden beperken. Die woelzieke landaard was juist oorzaak dat in 1772 de eerst verdeeling van het grootste gedeelte van Polen, tusschen Pruissen, Rusland en Oostenrijk plaats had; men moest die lastige nabuur verkleinen, en nu moge men een poëtische voorstelling willen geven, door de Polen een grootsch en krijgshaftig volk te noemen, de geschiedenis van het voormalig Poolsch koninkrijk zal ons echter aantoonen op alle bladzijden, dat er aanhoudend spanning, oproer, moord en doodslag, scheering en inslag was, die dikwerf hun eigen verkozen koningen niet ontzagen. Als men hier het toppunt van verwarring en twist in eene bijeenkomst wil schetsen, dan noemen wij het een Poolse landdag en dan weet iedereen genoeg."

Omtrent den duur der omwenteling lezen wij in genoemd artikel het volgende:

"Dat de opstand echter zoo lang kan voortduren, is alleen toe te schrijven aan de aanhoudende ondersteuning, die van het buitenland komt; aan de vrees, die voor de verschrikkelijke wraakoffeningen der opstandelingen bestaat, en vooral ook aan de locale omstandigheden. Het voormalig koninkrijk Polen, dat met bosschen overdekt is, levert een uitmuntend terrein op voor guerrilla-krijg, en daardoor kan eene aanzienlijke krijgsmagt bezwaarlijk plotseling de overal verspreide en kleine benden onderdrukken."

In Pruissen is eene nieuwe, der behoudende regering waardige, verordening in het licht verschenen. Op de wijze van Frankrijk, zal daar de schorsing der dagbladen, na twee waarschuwingen van de zijde der regering, worden ingevoerd. Of het mogelijk zal zijn de uiting der publieke opinie op die wijze aan banden te leggen, is nog eene ernstige vraag, die wel had mogen worden overwogen door de ministers, die gezamenlijk dat koninklijk besluit hebben ondertekend.

Reeds hebben eenige redactiën van dagbladen daartegen geprotesteerd.

Het wetsontwerp te Turijn, ingediend door de commissie

voor de rooverij, behelst de volgende bepalingen: In alle provinciale hoofdsteden worden veiligheids-commissiën gevormd, bestaande uit den prefect, den commandant, den procureur des konings, de commandanten der gendarmerie en der burgerwacht en twee leden van den algemeenen raad. Die commissiën maken de lijsten der roovers op. Ieder, wiens naam op die lijsten voorkomt, zal door den eerste den beste gevat en, bij verzet, gedood kunnen worden. Op het arresteren van roovers worden premiën gesteld, even als op het dooden in geval van verdediging. De prefect heeft het regt sommige bedrijven in de verdachte gemeenten te verbieden, even als den in- of uitvoer van sommige waren; hij kan bevelen, dat sommige pachthoeven bezet, ontruimd of gesloten worden, alsmede, dat de nationale garden en de ingezetenen hunne wapenen uitleveren; hij kan de burgemeesters schorsen en de gemeenteraden ontbinden. De straffen, bij het ontwerp bepaald, zijn de dood, deportatie en dwangarbeid. Roover is ieder die deel uitmaakt van eene gewapende bende, bestaande uit ten minste drie misdadigers. Allen die hun hulp verleen, hoe ook, worden met hen gelijk gesteld. De inschrijving op bovengemelde lijsten geldt als afdoend bewijs. De straf wordt een graad verminderd bij het bestaan van verzachtende omstandigheden; deze gelden echter niet voor regerings-beambten, van welke categorie ook, en voor geestelijken, op wie steeds het maximum der straf zal worden toegepast. De beschuldigten worden aan hunne natuurlijke regters onttrokken, en door krijgsraden beregt.

Deze bepalingen komen velen leden der Kamer nog al kras voor; de commissie echter verzekert, dat, neemt men niet zulke maatregelen, de rooverij nooit zal worden uitgeroeid. Men zegt, dat het ministerie, zonder zich geheel tegen het ontwerp te verklaren, magtiging zal vragen, om op eigen verantwoordelijkheid exceptionele maatregelen te nemen.

De *Gazzetta di Torino* meldt, dat er vier generaals, twee Fransche en twee Italiaansche, zijn benoemd, om te beraadslagen over de middelen, die zouden kunnen worden aangewend, om een einde te maken aan de rooverijen in de Zuidelijke provinciën.

In Amerika schijnt de oorlogkans wat gunstiger voor de Noordelijken te zijn. Het is hun gelukt Viksburg in te sluiten, dat gebombardeerd wordt.

Men meldt uit New-York, dd. 19 Mei ll. het volgende:

"De Zuidelijken hebben hunne overwinning duur gekocht, door het verlies van hunnen onvergelykelijken "*Stonewall*" Jackson. De "helderste star van het Zuiden" is ondergegaan na eene korstondige loopbaan, maar die schitterde met weërgalooze pracht. Vriend en vijand hebben hem hulde gebragt en zelfs het fanatieke Noorden heeft menige lijkkranen nedergelegd op de tombe van den held, die strijdende voor eene zaak, dien het verfoeit, niettemin een held was. Door eene noodlottige omstandigheid werd Jackson door zijne eigene manschappen getroffen, toen hij van eene verkenning buiten de voorposten terugkeerde. Zijne laatste woorden waren immer gewijd aan de zaak, die hij met zooveel warmte had omhelsd; in oogenblikken van ijzhoofdigheid gaf hij bevelen aan zijne officieren en verbeelde zich, op het slagveld te zijn. Hij overleefde zijne wonden slechts eenige dagen en bevond zich vrij wél, gestadig vragende: "hoe lang het hem van het veld zou houden." Hij klaagde dikwerf, dat die kogels hem juist dien dag getroffen hebben, "anders hadde hij *Hookers* armee in den rug gevallen, en deze ware verloren geweest." Maar hij onderwierp zich met gelatenheid aan zijn lot, verklarende, dat "alles zoo goed was en hij zelfs de wonden niet zou willen missen, hem door eene alles beschikkende Voorzienigheid toebedeeld." Zijne soldaten

waren de best geoefende van een der beide legers en wisten van geen wijken. Weinige uren voor zijnen dood sprak hij glimlagchende: „Ik zal niet zeggen, dat ik altijd de Yankees terug kon drijven, maar nimmer konden zij het mij doen.” Hij was nog geen 40 jaren oud en algemeene rouw rust op het Zuiden: de winkels werden gesloten en nimmer volgde eene processie het lijk van eenen gevallen dappere met meer weemoed, dan de eindeloze schare, die hem ter laatste rustplaats bragt.’

Uit Athene wordt het volgende kluchtige voorval gemeld. In eene der jongste zittingen van de nationale vergadering zeide een militair commandant, dat zij, wanneer zij zich niet ernstiger met 'slands hoogste belangen bezig hield, gevaar liep, dat de vergaderzaal te avond of morgen zou worden ondermijnd en dat de geheele vergadering in de lucht zou springen! Deze bedreiging bragt eene algemeene ontsteltenis te weeg; allen dachten, dat de oogenblik voor den gevaarlijken luchtsprong reeds was gekomen, en bleek van schrik trachtte men, zich door deuren en vensters uit de voeten te maken. Het buiten staande volk begreep eerst niet, wat zijne vertegenwoordigers zoo deed ontstellen en hartelijk werd gelagchen, toen men de oorzaak had vernomen. Eerst na geruimen tijd kwamen de ontstelde vertegenwoordigers tot de overtuiging, dat er nog geen korreltje buskruid onder hunne vergaderzaal lag en waagden zij het eindelijk, hunne plaatsen weder in te nemen.

BINNENLAND EN GEMENGDE BERICHTEN.

Z. M. heeft den heer *D. L. van Woelderen*, op zijn verzoek eervol ontslag verleend als burgemeester van Gendringen, alsmede aan den heer *M. A. Holsboer*, als burgemeester van Winterswijk, onder dankbetuiging; — benoemd tot burgemeester van Duiven, den heer *A. E. D. F. baron van Voorst tot Voorst* en tot griffier bij het kantongeregte te Doetinchem, *Mr. D. W. Nibbelink*, advocaat en kandidaat Notaris te Amsterdam.

Aangezien het meegedeelde in ons vorig nummer omtrent de slangen, aan sommigen onzer lezers niet onbelangrijk is voorgekomen, willen wij er nog het volgende bijvoegen.

De slangensoort waarvan hier sprake is zijn niet alleen zeer mooie dieren, waarvoor men volstrekt geen afschrik behoeft te hebben, maar zij leveren zelfs een niet onsmakelijk gerecht op dat in sommige streken van Schotland en elders genuttigd wordt evenzoo goed als het vleesch der groote slangen door de Indianen en andere volken; de reuk moet eenigszins naar dennenhout zwemen. Ook de eijeren der slangen zijn eetbaar. De inlandsche slang legt een twintigtal eijeren, wit en van de gedaante en grootte van een middelmatig radijsje, bedekt met een verbazend taaije, witte, leerachtige zelfstandigheid; men kan een ei niet doen bersten dan door er b. v. zeer hard met den voet herhaalde malen op te trappen. Het bevat een hoog gele dooijer en het wit is als melk. Het wijfje legt de eijeren, nadat zij ze allen vrij lang heeft meegedragen (terwijl men ze buiten aan haar ligchaam kan zien liggen als aan elkander gegregen) op een drooge warme plaats, het liefst nabij broeiende stoffen, hooi, aarde, mest enz. en zij komen in 't voorjaar van zelf uit. (De eijeren der adders komen uit onmiddellijk nadat zij gelegd zijn.) De jonge slangen hebben de dikte van het dunne eind eener pijpsteen en zijn ruim een palm lang. Zij groeijen langzaam en leven bij gevolg lang, weshalve de natuur haar elk jaar eene geheel nieuwe huid schenkt. Na den paartijd valt hun het vel bij lappen langzamerhand af, als wanneer zij er niet zoo fraai uitzien; de wijfjes verliezen de huid na het eijeren leggen. —

Door haar nu en dan wat melk te geven kan men de slangen lang in 't leven en tierig houden in een bak met

mos, mits men ze van tijd tot tijd wat in 't vrije laat rondkruipen. —

Een buiten de Dampoort, te Middelburg, woonachtige jongen, hood op een der dagen van de vorige week volgens gewoonte aan de huizen der ingezetenen goudvisschen te koop aan. Bij een der ingezetenen aanbellende schijnt hij van de afwezigheid der dienstbode gebruik te hebben gemaakt om uit een kamer een dames-werkdoojsje weg te nemen. Van de vermissing bij de politie aangifte gedaan zijnde, werd de jongen ondervraagd en weder op vrije voeten gesteld. Eergister heeft hij getracht zich onder de gemeente Koudekerke door ophanging van het leven te berooven; de voorbijgangers hebben hem evenwel ontdekt en, na eenige inspanning, is het gelukt hem uit zijn bewusteloozen toestand bij te brengen. Hij is voorloopig naar het gasthuis overgebracht en is thans buiten gevaar. Men gelooft, dat vrees voor verdere vervolging hem tot deze daad gebragt heeft.

Verschillende geneesheeren te Berlijn hebben, met het oog op het steeds toenemend aantal gevallen van apoplexie, de oorzaak daarvan trachten op te sporen. Zij hebben bij het onderzoek geconstateerd, dat deze plotselinge sterfgevallen zich vooral hebben voorgedaan, sedert het gebruik van Beijersch bier te Berlijn meer algemeen is geworden. Het schijnt dat personen, die de gewoonte hebben om groote hoeveelheden Beijersch bier te gebruiken, vooral aan apoplexie blootstaan. Gemiddeld heeft men van de 9 op 10 gevallen van dezen aard, volgens deze geneesheeren, den nadeeligen invloed kunnen constateren van dezen drank, bij een gebruik in den vroegen morgen of in den laten avond.

In den Schat der gezondheid komt een stuk voor, over bierverschaling, dat wel de algemeene aandacht verdient en welks quintessence we hier mededeelden ten dienste der vele bier-liefhebbers en gebruikers.

„De zucht om het bier meer en meer naar den smaak der verbruikers te maken, verleidt menigen brouwer om dit doel door bepaalde recepten op min kostbare wijze te bereiken, meermalen buiten zijn weten met zeer nadeelige gevolgen voor den verbruiker, die de werking der aangewende narcotische plantenvergiften, 't zij spoedig, 't zij allengs moet ondervinden. *De uitwerking van onvervalscht bier* bestaat bij matig gebruik, in eene aangename opwekking, en zelfs een niet sterke bierroes blijft alsdan zonder lastige gevolgen. *De uitwerking van narcotisch bier* veroorzaakt, hoewel de smaak meermalen uitmuntend is, dofheid, opstijging van 't bloed naar het hoofd, bedwelming, en beschonkenheid, bestaande in eene zenuwachtige trilling, een bijna onmerkbaaren graad van verlamming, onzekeren, zwaaijenden gang, anders nog dan bij een gewonen roes; na het uitslapen, heeft men een drukkend gevoel in hoofd en nek, dat eerst langzaam verdwijnt. Zeker is het, dat het bier bij die verschijnselen — vooral ook bij Beijersch bier voorkomende — vervalscht is, en deze op den duur ondermijnende vervalschingen, bestaande hoofdzakelijk in braaknoot, kokkelkorrels, bilzenkruid, doornappels enz., de nadeeligste gevolgen moeten hebben, terwijl die narcotische middelen door Duitsche brouwers zelfs in 't groot gekocht worden. Men kan zich van de bierverschaling behalve door opgenoemde aandoeningen overtuigen, door een hongerige kip pillen toe te dienen van brood, suiker en bier-extract; bezwijkt het dier (men zorge het ook water voor te zetten) zoo is de vervalsching bewezen; herstelt het, na ligte ongesteldheid, zoo was het bier goed.”

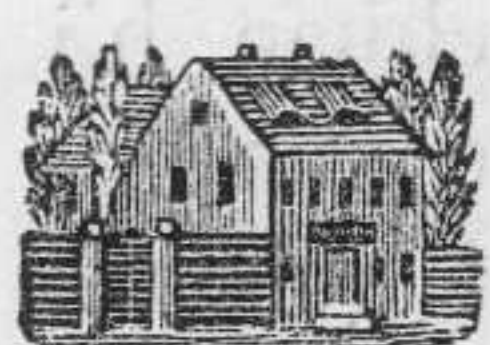
Te Ruijsbroeck in Belgie heeft een schandelijk voorval plaats gegrepen. De familie *R.* verloor er voor eenige maanden een jong kind, dat op het R. K. kerkhof werd begraven, ofschoon de heer *R.* protestant was; er was geen ander; voor enkele dagen verloor de heer *R.*, die intuschen naar Ixelles was verhuisd, een 8jarig meisje, dat „naast haar zusje wilde liggen.” Aan 't kerkhof gekomen weigerde de pastoor het tweede kind in de gewijde aarde toe te laten, alle aandrang hielp niet. De stoet vertrok, de vader liet 2 stoelen brengen, plaatste daar het lijkje op en hield verder de wacht. De dag ging voorbij, ook de nacht, zonder eenige verandering; den volgenden dag kwamen vrienden zich bij den bedroefden vader voegen; ook dien tweeden dag en nacht ging voorbij; altijd zat de vader naast het lijkje van zijn kind.... maar de pastoor bleef onverbiddelijk en het bestuur kwam tusschen beiden. Den uitslag wacht men af.

ADVERTENTIEN.

VERKOOP VAN EEN BOUWPLAATS.

De Notaris VAN ZUIJDAM, resideerende te *Terborg*, zal op Woensdag den 17 Junij 1863, bij inzet en op Woensdag den 24 Junij volgende, beide dagen des morgens om 10 ure, in het *Wapen van Wisch*, te *Varsseveld*, publiek veilen en verkoopen:

De Bouwplaats de **MUNSTERMAN**, staande en gelegen in het *Westendorp* onder *Varsseveld*, bestaande in een voor weinig jaren nieuw opgebouwd Huis, Schuur, Bouwland, Weiland, opgaande Boomen, Hakhout en Heide, te zamen groot 12 Bunder, 47 Roeden.

De Notaris GHIJM te *Hengelo*, zal in het Logement van **LANGELER** aldaar, op Woensdagen 17 Junij en 1 Julij 1863, beide 's voormiddags te 10 ure, doen inzetten en zoo na genoegende geldende, verkoopen:

Een *HUIS*, *ERF* met *TUINGROND*, staande in het dorp *Hengelo*, nabij de kerk, geschikt tot allerhande neringen, groot 3 Roeden, 90 Ellen.

Nadere informatiën erlangd men op *franco* aanvraag aan het kantoor van genoemden Notaris.

Men is voornemens ten overstaan van den Notaris L. A. GHIJM te *Hengelo*, in het Logement van **ENSINK** te *Vorden*, op Zaturdagen 27 Junij en 11 Julij 1863, beide 's voormiddags te 10 ure, in het openbaar te doen inzetten, en zoo na genoegende geldende, verkoopen:

Het tiendvrije Boeren-Erve **NORDE**, nabij het dorp *Vorden*, aan den straatweg naar *Winterswijk*, als Huis, Erf, Schuur, Zaadberg, Tuin, Boomgaard, Hof-, Bouw-, Weide- en andere gronden, groot c. c. 14 B. 30 R. Voorts 8 perceelen: Bouw-, Weide-, Bosch- en Heide gronden, alles bij en onder *Vorden* gelegen, te zamen groot 13 B. 31 R. 50 E.

Alles nader bij biljetten omschreven, terwijl aanwijzing daags vóór de inzate en vóór den toeslag door den Arbeider H. **WALGEMOED** zal geschieden, en nadere informatiën op *franco* aanvraag ten kantore van genoemden Notaris te bekomen zijn.

MARKTBERIGTEN.

AMSTERDAM, den 8 Junij 1863.

2½	Ct. Nederl.	.	.	.	.	63½
4	"	"	.	.	.	99½
2	"	Spanje	.	.	.	47½
3	"	"	binnenl.	.	.	50½
3	"	Portugal 1856/1862	.	.	.	47½
5	"	Russen 1828/29	.	.	.	100½
5	"	"	Stiegl. 6e Serie	.	.	90½
5	"	Oostenrijk Metall.	.	.	.	63½
5	"	"	National	.	.	67½
	"	Amsterd.	.	.	.	83½

Koers van het Geld: Beleening 3½, Prolongatie 3½, Disconto 3½ pCt.
Prijzen der Coupons: Metall. / 25.57½; Dito Nat. / 28.10; Diverse Engelsche per L / 11.70; 3 pCt. Eng. Russ. L / 11.70; Fransche / 55½; Belg. / 55½; Pruis. / 34½; Hamb. Russen / 34; Russen in Z.R. / 34½; Papieren R. / —; Poolsche in Fl. / 27; Napelsche / —; Spaansche / —; Amerikaansche Dollars / —.

GRONINGEN, den 5 Junij 1863.

68 P. Jarige Tarwe / 7.50 à / 7.80. 68 P. Nieuwe dito / 7.80 à / 8.10. 72 P. Dito dito / 8.60 à / 8.90. 68 P. Dito witte / 8.00 à / 8.20. 62 P. Nieuwe Rogge / 6.00. 66 P. Dito / 6.60. 68 P. Buitenlands / 6.85. 62 P. N. Grijze Boekweit / 5.60. 65 P. Dito / 6.20. 62 P. N. Zw. Z. dito / 5.50. 68 P. Dito / 6.70. 50 P. N. Winter Garst / 3.75. 54 P. Dito / 4.50. 58 P. N. Knobbe Garst / 4.80. 44 P. N. Dikke Haver / 3.55 à / 3.60. 50 P. Dito / 4.35 à / 4.40. 36 P. Witte Voer Haver / 2.75. 40 P. Dito / 2.90 à / 3.15. 38 P. Zw. Voer / 2.85. 44 P. Dito / 3.45. Paardeboonen / 5.65 à / 6.30. Gort (grove) / 8.00 à / 8.25. Dito (puik) / 8.40. à / 9.00. Dito (parel) per 100 N. P. / 11.00 à / 13.50. Koolzaad / 15.50 à / 16.50. Geel Mosterzaad / 10.50 à / 12.00. Raapolie / 47.50. Lijnolie / 45.50. Raapkoeken 1040 stuks / 78.00. Lijnkoeken 104 stuks / 11.00 à 13.00.

ARNHEM, den 5 Junij 1863.

N. Tarwe / 9.25 à 11.25. Rogge / 7.20 à 7.60. Boekweit / 0.00 à 0.00. Garst / 5.40 à 6.00. Z. Haver / 4.50 à 4.80. L. Haver / 3.50 à 4.00. Witte Boonen / 0.00. Duivenb. 8.00. Gr. Erwt en / 0.00 à 0.00. Wikken / 8.00. Paardeb. 0.00. Geele Erwt en / 0.00 à 0.00. Graauwe Erwt en / 0.00 à 0.00. Aardappelen / 2.30 à 3.25. Boter 72 à 85 Centen het N. Pond.

DOESBORGH, den 6 Junij 1863.

N. Tarwe / 9.00 à 10.50. Rogge / 7.25 à 7.70. Boekweit / 7.25 à 7.60. Garst / 0.00 à 0.00. Haver / 3.25 à 4.00. Aardappelen / 2.00 à 2.50. Boter 64 à 70 centen het Ned. Pond.

ZUTPHEN, den 4 Junij 1863.

N. Tarwe / 8.50 à 10.50. Rogge / 7.30 à 7.75. Boekweit / 6.00 à 6.50. Garst / 5.00 à 5.50. Haver / 3.75 à 4.50. Boter / 14.50 à 17.50. Aardappelen / 2.00 à 2.75.

DEVENTER, den 5 Junij 1863.

Tarwe / 8.50 à 10.00. Rogge / 6.80 à 7.40. Boekweit / 5.75 à 6.40. Garst / 4.50 à 5.25. Haver / 3.20 à 4.00. Boter 1e soort / 15.25 à 17.00. 2e soort / 11.50. 3e soort / 00.00.

DOETINCHEM, den 4 Junij 1863.

N. Tarwe / 0.00 à 0.00. Rogge / 7.40 à 7.80. Boekweit / 6.20 à 6.40. Aardappelen / 2.25 à 2.60. Boter 70 à 75 Centen het Ned. Pond.

VERTREK DER STOOMBOTEN.

RIJN & IJSSEL STOOMBOT-MAATSCHAPPIJ.

Dagelijksche Dienst.

Van Doesborgh naar Arnhem, des nademiddags circa 2½ uur.

Van Doesborgh naar Zutphen, Deventer, Zwolle, Kampen & Amsterdam, des nademiddags circa 12½ uur.

DEVENTER STOOMBOT-MAATSCHAPPIJ.

Van Doesborgh naar Arnhem & Rotterdam, Woensdags & Zaturdags des voormiddags circa 9½ uur.

Van Doesborgh naar Zutphen & Deventer, Dingsdags & Vrijdags des nademiddags circa 12 uur.

VERTREK DER BEURTSCHEPEN.

DE SCHROEF-STOOMBOT »VICE-ADMIRAAL TENGBERGEN», van H. Kersken, vaart van *Doesborgh* naar *Amsterdam* wekelijks iederen Zaturdag morgen en van *Amsterdam* wekelijks iederen Woensdag morgen. Goederen dienen des avonds te voren te zijn bezorgd.

Van DOESBORGH:

Naar Rotterdam den 17 Junij. Naar Zutphen & Deventer den 12 Junij. Naar Nijmegen den 13 Junij.

Informatiën bij J. H. RUTGERS.

Van ZUTPHEN:

Naar Amsterdam, 12 Junij 's namiddags 1 uur. Naar Deventer & Zwolle, 13 Junij 's middags 12 uur. Over Lemmer, Woudsend, Sneek, Leeuwarden naar Groningen, 11 Junij 's avonds.

Informatiën bij H. A. MAST.

Gedrukt bij W. BECKING, te *Doesborgh*.